

lem dem eller løber igjennem dem, skulde være offentlige, større Vandløb. Jeg tror nu ogsaa, at naar man fik det ordnet saaledes, maatte man sige, at det offentlige maatte udrede noget Mere til Vandløbenes Vedligeholdelse, end der er bestemt ved denne Lov. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) har begjæret Ordet for 3die Gang. Hertil udkræves Thingets Samtykke. Derfor Ingen begjærer Afstemning, (Ophold) anser jeg Samtykket for givet.

Suel: De faa Bemærkninger, jeg hentastede angaaende Lovforslagets Form, og paa hvilke jeg maa tilstaa, at jeg ikke lagde synderlig Vægt selv, ere blevne optagne fra forskjellige Sider, og man har følt sig ilde berørt af dem. At dette er Tilfældet med det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) kan jeg til Nød forstaa, thi Forsatterforfængeligheden er stor i denne Tid; men at ogsaa det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) har formaliseret sig mod dem, kan jeg mindre vel forstaa, og navnlig vare de Indvendinger, han gjorde mod mig, efter min Mening ikke tilstrækkelige. Det ærede Medlem sagde, at, naar man som her foretager en Kodifikation, maa man tage Hensyn til, hvor stort og omfangsrigt det tidligere Stof var. Han gjorde mig opmærksom paa, at Forordning af 26de Juli 1846 omfattede næsten lige saa mange Paragrafer som dette Lovforslag. Hertil skal jeg imidlertid bemærke, at, naar man vil foretage en Kodifikation, gjælder det navnlig om at skjære alt Overflødig bort og kun beholde det, som det kom an paa, tilbage. I den tidligere Vandlovgivning har man vistnok paa Grund af Mangel paa Erfaring samlet og følt sig for og fremkom saa med een Bestemmelse og saa med en anden; men naar man vil gjenmemarbejde dette Stof, er Opgaven, at man samler i en bestemt Sum det, det kommer an paa, og saa tilføjer de enkelte nye Bestemmelser, man vil have. Med dette for Die tror jeg sikkert, at ærede Medlemmer, naar de se Sagen igjennem, vil komme til at give mig Ret. Jeg tør ikke paa dette Trin af Forhandlingerne begynde paa at spørre noget detailleret Bevis for min Paastand; thi saa vilde jeg sikkert jage den sidste Rest af Tilhøverne ud af Salen. Jeg skal dog henpege til et Par Paragrafer. Naar saaledes ærede Medlemmer ville se paa § 7 i Lovudkastet, tror jeg, at man vil finde, at Paragrafen meget godt kunde gaa ud af Loven, uden at der skete nogensomhelst Skade derved. Det eneste der, der har nogen Betydning, er Paragrafens sidste Linie, men altsaa $\frac{2}{3}$ af Paragrafen kunde godt gaa ud. Ville ærede Medlemmer dernæst se paa § 3, ville de finde, at den indeholder en Mængde af disse lange Sætninger, der

begynde med „ligesom“, og hvor der saa kommer et „saaledes“ og saa Verbet i Slutningen. Slaar man disse Sætninger i Stykker og tager ganske korte Lovsætninger, vil man ganske sikkert komme til $\frac{1}{3}$ af Rumsfanget. Jeg har for mit Vedkommende ikke lagt synderlig Vægt derpaa, men da der fra anden Side er lagt Vægt paa disse Ting, er det min Pligt at hævde mit Standpunkt. — Hvad særlig Lovforslagets Indhold angaar skal jeg ikke trække denne Forhandling i Langdrag. Jeg skal kun tage det nødvendige Hensyn til de Bemærkninger, der ere fremkomne mod mig fra et Par Sider. Der var først det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), han gjorde gjældende, at min theoretiske Opfattelse af Lovforslagets § 10 var fuldkommen rigtig, men han troede ikke, at den i Praxis vilde have stor Betydning, og han vilde derfor ikke tillægge mine Indvendinger nogen videre Vægt. Jeg tror nu, at det ærede Medlem i den Henseende tager fuldstændig feil, jeg tror ikke, at det ærede Medlem har praktisk Erfaring i disse Sager, ellers vilde han ikke have talt saaledes. Nei, det ærede Medlem fra Thisted (Saad), han veed Bested; han søges af Folk i 8 Mils Afstand, og det er ganske rigtigt, hvad han her bemærkede, og det er ogsaa Vand paa min Mølle. Det er fuldkommen rigtigt, at den Erstatning, der kan være Tale om, kan løbe op til 2, 4, 6, 8—10,000 Kr. Det ærede Medlem talte ogsaa om de Eksekutioner, der havde fundet Sted, ligesom jeg talte om de Eksekutioner, der vilde finde Sted, og en Mand behøver virkelig ikke at have sin Eiendom prioriteret til Laget, for at det kan blive ham umuligt, navnlig i disse Tider, at skaffe de fornødne Penge til at dække sig for Udgifterne og Skaden ved Reguleringsarbejder. Vi vide Alle, hvor vanskeligt det er, særlig i Sjælland, at skaffe anden Prioritets Laan, det hører det i denne Tid næsten til Umulighederne, og skulde saa det Tilfælde hændes, at der indtraf en Regulering, — og der er jo Næser for Reguleringer i Sjælland — og det var en stor Regulering, hvorved der paaførtes en Mand stor Skade og en anden Mand stor Fordel, som derved blev forpligtet til at erstatte den Skadelidende Skaden, kunde det være haardt nok for ham at komme ud derover. Jeg tror, at det ganske gaar saaledes til at i saadanne Tilfælde maa den Skadelidte se til, at faae sine Penge gennem en Tvangsauktion, og naar det ikke lykkes, faar han ingen Erstatning. Den, der gravede en Grøft for Andre, vilde paa denne Maade selv falde i den. Jeg tror virkelig, at de Herrer se lidt skjævt paa dette Spørgsmaal. Jeg tror navnlig, at det ærede Medlem for Aarhus (Ingerslev) ikke har det praktiske Die for Sagen, som man ellers skulde tro. Først maa jeg sige det ærede Medlem, at han, uagtet han omfatter dette sit Barn med stor Kjærlighed, ikke kjennder det rigtigt, ellers vilde det ærede Medlem ikke paastaa, at Lovudkastets